

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2022. október 24.

Nyíregyháza

Reformációi sorozat

Cím: Keserűből édes – halálból élet Jézussal

(2. dia) „²²Ezután útnak indította Mózes Izráelt a Vörös-tengertől, és Súr pusztája felé vonultak. Már három napja mentek a pusztában, és nem találtak vizet. ²³Megérkeztek Mára, de nem tudták meginni a vizet Mára, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Mára, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Mára. ²⁴Ekkor zúgolódni kezdett a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Mit igyunk? **(3. dia)** ²⁵Ő pedig az ÚRhoz kiáltott segítségért, és az ÚR mutatott neki egy fát. Azt dobta bele a vízbe, és édessé vált a víz. Ott adott a népnek rendelkezéseket és törvényeket, és ott tette próbára őket. ²⁶Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek tart, figyelsz parancsolataira, **(4. dia)** és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR, vagyok a te gyógyítód. ²⁷Azután érkeztek Élimbe. Ott tizenkét vízforrás volt és hetven pálmafa. Ott ütöttek táborot a víz mellett.” II Móz 15,22-27

(5. dia) Szeretett Gyülekezet!

Estéről-estére az útmutató reggelre kiírt Igéit vesszük sorozatunk igehirdetési alapigéjeként. A mára kijelölt alapige **(6. dia)** Mózes könyvéből hangzik, amikor is a héberek, Isten választott népe elhagyják Egyiptomot, átkelnek a Vörös-tengeren és útnak indulnak, hogy elfoglalják az Ígéret földjét. Súr pusztája felé veszik az irányt és az első próbatételt követően zúgolódnak, hogy már három napja mennek a pusztába és nincsen vizük, de Isten fölragyogtatja dicsőségét és gondoskodó szeretete megmutatkozik, hogy nem hagyja őket magukra. **(6/a dia)** A holnapi nap folyamán Lukács evangéliumából (Lk 5,12-16) hallhatjuk egy leprás ember meggyógyításának történetét. A Jézussal való találkozás folyamán ez a leprás ember annyit mond Jézusnak, „Uram, ha akarod, meg tudsz tisztítani!” – és Jézus meggyógyítja őt. **(6/b dia)** Szerdán (Jn 9,1-7) a vakon született ember szombaton való meggyógyítása következik, aki születésétől fogva vak volt és Jézus Krisztus meg – és felnyitotta a szemeit.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Jeremiás könyvéből **(6/c dia)** (Jer 17,14-17) arról olvashatunk, hogy a próféta Isten oltalmát kérni, mert vannak, akik számon kérően neki szegeznek a kérdést, „Hol van az Úr Igéje?“, s ebben a helyzetben kínálja Isten az Ő oltalmát. Utolsó este **(6/d dia)** a Jelenések könyvéből (Jel 15,1-4) Isten haragjáról, a hét csapásról olvashatunk, de arról a győzelemről is, amit Isten ad az Övéinek.

Minden történetben felfedezhetjük Isten csodáit, az ember kiszolgáltatott helyzetét és azt, hogy Isten tud megoldást kínálni minden kilátástalan helyzetben. Abban az időben keserű volt az emberek élete, de Isten volt az, aki megédesítette ezt az életet azzal, hogy újra felragyogtatta Jézus Krisztust, az Ő szent Fiát! Érdemes egy picit visszatekintenünk arra az időre, hogy milyen keserűség volt az akkori emberekben. Ahogy kb. 3500 évvel ezelőtt Isten küldött egy embert Mózes személyében, hogy kiutat mutathasson rajta keresztül, így 505 évvel ezelőtt, az egyház szempontjából a középkor egyik legsötétebb időszakában is Isten küldött egy embert, akiben az a vágy ébredt, hogy az akkori sötét üzelmeiről híres katolikus egyházat meg kell reformálni. Ezekről

a sötét üzelmekről érdemes néhány szót ejteni, hogy megértsük Luther nagyon határozott fellépését az akkori egyházzal szemben. Érdemes történelmi szempontból áttekinteni, hogy Isten hogyan készítette elő a megigazulás teológiáját Luther személyében és hogyan adott felismerést Jézus Krisztusban.

(7. dia) A búcsúcédula, a bűnökért meghirdetett elégtétel régre vezethető vissza a katolikus egyházba. Már a hatodik századtól kezdve **(7/a dia)** megengedték a bűnökért elégtételül kiszabott súlyos büntetéseknek könnyebb természetűekkel való felcserélését. Később azt is megengedték, **(7/b dia)** hogy a bűnös személyes teljesítményeit megválthassa, mégpedig az egyház számára hasznot jelentő cselekedetekkel. Ilyenek voltak pl. **(7/c dia)** a bőséges adakozás templomépítésre, az egyház egyéb céljaira, részvétel a keresztes háborúkban stb. Ez az elengedés lehetett részleges, pl. pénzadományért, vagy teljes, pl. keresztes hadjáratban való részvételért. **(8. dia)** 1476-ban a búcsút kiterjesztették az elhaltak lelkére is. Ezzel soha nem látott pénzforrás tárult fel. Mindenki igyekezett kedves halottjainak lelkét kiváltani a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

túlvilági szenvedésekből. Így lépett Isten ingyen való kegyelmének helyébe az emberi kapzsiság, a Krisztus érdemébe vetett hit helyébe pedig a pénz. **(9. dia)** X. Leó pápa (1475 - 1521) rendelte el és teljes bocsánatot hirdetett azoknak, akik a Szent Péter-bazilika befejezéséhez pénzadományokkal hozzájárultak. Azonban a meghirdetett cédulák bevétele nem csupán egyházi célokra ment, hanem ha valaki megvásárolta a búcsúcédulát, akkor a pápa (vagy megbízottja) megbocsátotta a vétkeit, sőt elengedhette az imák elmondásából, böjtölésből és zarándoklatból álló egyházi penitenciát. A 11. századtól létező rendszert a 15. század végétől már egyértelműen pénzszerzési forrásként használta a katolikus egyház: a részleges vagy teljes bűnbocsánatot a purgatóriumi szenvedés megrövidítésére készpénzfizetés ellenében adták szabályos tarifarendszer alapján, bűnönként, társadalmi rétegenként különböző áron, akár halottak számára is. A pápák azonban a maguk számára is többször igénybe vették a más célra gyűjtött összegeket. X. Leó pápa a római Péter templomra indított gyűjtésből több ízben kiségitette magát, amikor a naponként űzött

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szenvedélyes kártyázás szorult helyzetbe sodorta. 1517-re gyűrűzött be Wittenbergbe az 1515-ben meghirdetett búcsúcédulák hatása. **(10. dia)** Albrecht mainzi érsek (1491 - 1545), választófejedelem a bevétel egy részéből az augsburgi Fugger bankár családtól felvett kölcsöneit akarta törleszteni, így a pénzügyi lebonyolítással a Fuggerek ügynökeit bízta meg, **(11. dia)** a prédikátor pedig Johannes Tetzel domonkos rendi szerzetes, korábbi lengyelországi inkvizítor volt. A búcsúcédulák árulása lett az akkori katolikus egyház legjövedelmezőbb bevételi forrása. Azt hirdették: **(11/a dia)** „Amint a pénz a ládában csörren, lelked rögtön a mennybe röppen”. Luther egyre inkább látta ezt az áldatlan, istentelen állapotot, s végül a wittenbergi nagy ereklye-ünnep és búcsúnap (november 1. – megjegyzem, ez a halotti kultusz megmaradt napjainkban is) alkalmából a búcsúkereskedésre vonatkozó aggályait és bíráló megjegyzéseit 95 tudományos tételben foglalta össze. **(12. dia)** Tételeit kinyomatta, s 1517. október 31-én déli 12 órakor kiszögezte a wittenbergi vártemplom ajtajára. A 95 pontban vitázni kívánt az akkori egyházi előljárók-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kal és olyan alapvető bibliai igazságokat szeretett volna lefektetni, amelyektől már régen eltért az akkori egyház. 95 tételéből néhányat hadd emeljek ki:

Tételét ezzel kezdi:

(13. dia) 1. „Amikor Jézus Krisztus a mi Urunk és Mesterünk ezt mondja: „Térjetek meg” (Mt. 4, 17.), azt akarja, hogy híveinek egész élete megtérés legyen”

(14. dia) 21. „Tehát tévednek mindazok a búcsúhirdető papok, akik azt mondják, hogy a pápa búcsúja által az ember minden büntetéstől mentessé lesz és üdvözülni.”

(15. dia) 27. „Emberi hiábavalóságot hirdetnek, akik azt állítják, hogy amint a pénzes ládába dobott pénz ott megcsörren, a lélek azonnal felszáll a tisztító tűzből.”

(16. dia) 35. „Nem keresztyén tant hirdetnek, akik azt tanítják, hogy azoknak, akik lelkeket váltanak ki a tisztító tűzből, avagy búcsúcédulákat vásárolnak, nincs szükségük bűnbánatra”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(17. dia) 36. „Minden igaz bűnbánó keresztyén ember megkapja a bűnök és büntetések teljes bocsánatát s ez megilleti őt búcsúcédulák nélkül is.”

(18. dia) 95. „És inkább abban bizakodjanak, hogy sok háborúság által jutnak a mennyek országába (Ap. csel. 14, 22), mintsem, hogy magukat (hamis) béke bizonyosságával áltassák.”

Innentől kezdve folyamatos lejárató hadjáratot indítottak Luther ellen. A katolikus egyház legféltettebb kincse nem az evangélium volt, hanem a pénz és a legfőbb bevételi forrás, a búcsúcédulák. Erre a fájdalmas és érzékeny pontra tapintott rá Luther, ezért az érsek (Albrecht), a prédikátor (Tetzel), majd később a pápa is mindent megtettek, hogy ellehetetlenítsék, befekeztítsék Luthert. Először 1518 októberében próbálták rábírní Luthert, hogy vonja vissza tételeit. **(19. dia)** Augsburgba ment a Fugger-palotában, ahol Cajetan bíboros, a pápa megbízottja szólította fel tételei visszavonására. Luther írásban tett nyilatkozatot: csak a Szentírás alapján lehetne meggyőzni, hiszen nem állított

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

olyat, ami ellenkezik a Bibliával, az egyházatyák nézeteivel és a pápai törvényekkel.

Miközben az egyház egyre inkább Luther ellen fordult, a nép körében egyre nagyobb népszerűséget kapott. Egyre több követője lett, egyre többen álltak mellé.

(20. dia) 1520. június 15-én X. Leó pápa kiadta Exsurge, Domine („Ébredj föl, Uram” – Zsolt 73,22) kezdetű bulláját Luther ellen, amelyben elrendelte, hogy Luther írásait nyilvánosan égessék el, és kiközösítéssel fenyegette meg a szerzőt, ha 60 napon belül vissza nem vonja tételeit.

(21. dia) 1521. január 21-én X. Leó pápa Decet Romanum Pontificem bullájával kiközösítette Luthert, aki még ez év áprilisában a wittenbergi városi tanács költségén, császári menlevéllel, óriási diadalmenetben utazott Wormsba, a birodalmi gyűlésre, ahol V. Károly császár előtti két kihallgatás után sem vonta vissza tanítását. **(22. dia)** Ezen a gyűlésen (1521. április 18.) hangzott el védőbeszédében az azóta már szállóigévé vált mondata, amit akkor Luther mondta az őt kihallgatók előtt **(23. dia)**: „amíg

a Szentírással, vagy világos észokokkal meg nem győznek engem, lelkiismeretemben kötve vagyok a Szentíráshoz. Visszavonni nem tudok, de nem is akarok semmit, mert sem nem barátságos, sem nem tanácsos dolog a lelkiismeret ellen cselekedni...” „Itt állok, másként nem tehetek.”, Mivel a birodalmi gyűlés nem volt hajlandó kimondani a birodalmi átkot – **(24. dia)** május 8-án V. Károly saját nevében adta ki a wormszi edictum néven ismert császári rendeletet, amely alapján Luther és hívei tulajdonképpen körözött bűnözőkké váltak. Luther rendkívül termékeny prédikátor volt – kb 3000 prédikációt mondhatott el és kb 2000 prédikációjának szövege maradt fenn a –, rengeteg vitairata, tudományos – és teológiai értekezése, fordítása maradt ránk. Lefordította a Bibliát német nyelvre. Isten csodálatos módon használta őt a reformációban annak ellenére, hogy sok fájdalmat, meg nem értést, kiközösítést, ellehetetlenítést kapott az egyházi oldalról.

Olyan döbbenetes Luthernek a vallomása. Azt mondta egyszer: **(25. dia)** „Krisztus prédikálása veszélyes tisztség.” Amikor számtalan sok igehirdetéssel a háta mögött visszanéz a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szolgálatba való elhívására, többször úgy emlékszik, hogyha előre tudta volna, mivel jár ez, akkor nem tudott volna igent mondani rá. Ezt így fogalmazta meg **(26. dia)**: „*Hát ezt annak idején tudtam volna, sohasem prédikáltam volna, hanem Mózeszel együtt azt mondtam volna: »Kérlek, Uram, csak küldd, akit akarsz« (2Móz 4,13) Senki nem tudott volna rábírní a prédikálásra.*” Hány és hány alkalommal kellett védekezni, citálták, hívták gyűlésről-gyűlésre, vegzálták, hogy vonja vissza a bibliai alapokon nyugvó tanításait. Egy egész rendszer fordult ellene, de a legkiélezettebb helyzetben is csak annyit tudott mondani, **(26/a dia)** „*nem tanácsos a lelkiismeret ellen tenni*”. Jézus Krisztus ebben a szűk 3 évtizedben adott neki annyi erőt, hogy a legnehezebb helyzetekben, pillanatokban is hű tudott maradni Hozzá. Hirdette az Igét, evangelizált, tanított, bizonyoságot tett Jézusról, másokat is oda akart vezetni Hozzá. Fáradhatatlan volt az Ige hordozásában. Nem a sikerek vagy a tetszés buzdították, hanem Krisztus iránti elkötelezettsége és az emberi szükség. Egyik alkalommal a wittenbergi egyetem rektora meghívta őt prédikálni és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

egyik legnagyobb ellensége, Eck János többször is nyilvánosan ócsárolta és gyalázta Luthert. Vádolni és gyanúsítani akarták, de meghallgatni már nem. Sok gyűlöletet, orcátlan és szemérmetlen támadást kapott abban a városban is. De az egyháztörténelemben nem csak Luther volt kitéve annyi gyűlölködésnek, hiszen előreformátorainknak is hasonló dolgokat, hanem még szörnyűbbeket kellett átélniük. Csak néhány példa hadd álljon itt reformáció előhatéban, akik Krisztust hűen követték.

1. **(27. dia)** Husz János (1369-1415), aki cseh pap, előreformátor volt. Már ő is az akkori egyház megreformálásán fáradozott, a Szentíráshoz való visszataláláshoz szólította fel az egyház vezetőit, akik először tanai visszavonására szólították fel, majd XXIII. János pápa kiátkozta. Miután tanait ezután sem vonta vissza, elfogták és 1415. július 6-án ítéletet hirdetve a városon kívül felállított máglyára kötözték és megégették. Papi öltözkétől megfosztották, majd papírsipkát nyomtak a fejére, rajta a visszataszító szóval: „eretnek”.

Amikor odakötözték a városon kívül felállított máglyára és körberakták gyújtóssal, még egyszer felszólították, hogy vonja vissza tanait. Husz így felelt:

(27/a dia) „Isten a tanúm, hogy sohasem tanítottam azt, amivel a hamis tanúk megrágalmaztak. Boldogan halok ma meg, annak az evangéliumnak az igazságában, amelyről írtam, amelyet tanítottam, s amelyet hirdettem.”

- (28. dia)** John Wycliffe (1329-1384) korban korábban élt, de azért érdemes őt megemlíteni, mert az ő helyzete is jól mutatja, mennyire elvetemült, istentelen volt az a kor (is), illetve annak a kornak az egyháza. **(28/a dia)** Elítélte a szentek, a relikviák és a zarándoklatok kultuszát, visszatartotta a bűnbocsátásokat. A konstanzi zsinaton, mely 1414-1418 között ülésezett 267 „tévedését” ítélték el, tehát közel 100 év múltával csontjait exhumálták és írásaival együtt elégették, hamvait folyóba szórták.

Ez az eset is jól bizonyítja, hogy már rég nem Jézus Krisztus volt a fundamentum, hanem emberi rendelkezések, emberi

hatalmak és befolyások. Jézus nem erre építette az egyházát és ezek az elődeink még az életük árán is készek voltak felszólalni a jószándék, az újulás jegyében. Nem emberi parancsoknak akartak tetszelegni, hanem Krisztushoz akartak hűségesek lenni. Számptalan példát lehetne hozni a történelemből.

Az újszövetségben is olvashatunk egy ilyen mártírról, aki Jézus Krisztus követője volt, s nem engedett a nyomásnak, a zsarolásnak, az emberi kényszernek.

- István mártírról így olvashatunk **(29. dia)**: „**István pedig - kegyelemmel és erővel telve - nagy csodákat és jeleket tett a nép között.**⁹**Megjelentek azonban néhányan a szabadosok, a ciréneiek és az alexandriaiak zsinagógájából, valamint néhányan a cilíciaiak és ázsiaiak közül, és vitatkoztak Istvánnal;**¹⁰**de nem tudtak szembeszállni azzal a bölcsességgel és Lélekkel, amellyel beszélt.**¹¹**Ekkor felbújtottak embereket, akik ezt mondták: „Hallottuk, amikor káromolta Mózeszt és az Is-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

tent.”¹²Ezzel fellázították a népet, a véneket és az írástudókat, rárohanva elfogták őt, és a nagytanács elé hurcolták.¹³Hamis tanúkat is állítottak, akik ezt mondták: „Ez az ember állandóan e szent hely és a törvény ellen beszél.” ApCsel 6,8-13

(30. dia) ⁵⁷Erre hangosan kiáltoztak, bedugták a fülüket, és egy akarattal rárohantak; ⁵⁸azután kiűzték a városon kívülre, és megkövezték. A tanúk pedig felsőruháikat egy Saul nevű ifjú lába elé tették le. ⁵⁹Amikor megkövezték Istvánt, az így imádkozott: „Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” ⁶⁰Azután térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt!” És amikor ezt mondta, meghalt.” ApCsel 7,57-60.

Az előreformátoraink, a mártírok szívében egyetlen egy dolog égett számolva minden következménnyel, akár a kiátkozással, az eretnek megbélyegzéssel, a halállal **(31. dia)** „ha valaki

vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt.”.

A reformáció minden korban aktuális és Isten minden helyzetben akar küldeni olyan hitvalló embereket, akik nem szégyellik az evangéliumot, akik nem mérlegelnek, „megéri nem éri meg”, hanem Jézus Krisztusba vetett hitüket megélik a mindennapokban, mert tudják, Jézusnak sem volt drága az élete, hogy bűneinkért szenvedjen. Az az Ige, hogy **(32. dia)** „¹⁰Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” Jel 2,10 ezeknek az embereknek irányadó volt. Vajon mi meddig tudunk elmenni a jézusi követésben, ha az életünkről van szó?

Reformáció arra tanít bennünket, hogy újulásra a személyes életünknek, az egyháznak mindig szüksége van, de ahhoz olyan elkötelezett, hűséges szolgálattelvőkre van szükség, akik elődeink lehettek. Mózes minden zúgolódás, lázongás, elégedet-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

lenség, támadás ellen is az őt elhívó mennyei Atyára tekintett. Ha körülötte mindenki elégedetlenkedett, zúgolódott, igyekezett akkor is Neki engedelmeskedni. Olyan szép kép, amiről itt olvashatunk **(33. dia): „²⁵Ő pedig az ÚRhoz kiáltott segítségért, és az ÚR mutatott neki egy fát. Azt dobta bele a vízbe, és édessé vált a víz.”** Isten Luthernek is mutatott egy „fát”, a golgotai keresztet, amiből erőt tudott nyerni a legkétségbeesőbb pillanatban is és a legkeserűbb helyzet is édessé válhatott számára. Jézussal megédesül minden élet, még a legkeserűbb pillanat is. Ő keserűből édeset, halálból életet készített!

Ámen!